

ŠĆĚRIĆ_{ip} SO

čo. 43

- a) so (tróšku njepřistojnje abo škodopřejnje) smjeć
- b) so rozšěrić
- c) so z čerwjenej barbu pomolować

Prawa je wotmołwa **a**.

Při šćěrjenju sčehnjemy hubje k smjeću. Rjeńši wuraz za mnje je so smjeć, jeli přińdže (sprawne) smjeće hłuboko z čěła. Jeli pak so skerje bjez zwuka abo chichotajo smějemy abo so (škodopřejnje) přez někoho smějemy, potom bych wužiwała so šćěrić.

Takle móžeš to tež prajić

so wošćěrać_{ip}, gakotać_{ip}, chachotać_{ip}, rjepotać_{ip}

Připódla prajene

Wuraz zuby šćěrić woznamjenja, zo pokazuješ tamnemu (hrožo) zuby. To činja psy abo druhe zwěrjata, hdyž čuja so wohrožene, ale tež ludžo, hdyž so jara hněwaja.

Přikłady z rěčneho korpusa

Wona něšto zajakota, zo chcyła jimaj rady přihladować abo tak podobnje. Wón so šćěrješe a pušći ju nutř. (Jěwa-Marja Čornakec, Hołbik čornej nóżce ma. Powědky, Budyšin 1999)

Přez cyle mjezwočo so Krystof šćěrješe. Šćěrješe so, wužadujo a wótre, a hladaše do směra, hdžež bě Nowy stał. (Jan Warnar, Dypornak ma ptačka, Budyšin 1974)

Někotři podoficérojo so přez našu bėdžeńcu šćěrjachu. (Beno Budar, W susodstwje makrelow, Budyšin 1979)

we woznamje „zuby šćěrić“:

Na kóždoho mórčeše a na wšěch swoje wótre *zuby šćěrješe*; žadyn próstwar abo dołžnik sej njezwěri, z Bobakom njepřećelny być abo jemu snano samo z kijom na nós klepnyc. (Jurij Brězan, Feliks Hanuš. 1. džěl, Budyšin 1968)